

Resume af fredagsprædiken af Hazrat Khalifatul-Masih V holdt 10-07-2020

Profetens^{sa} sahaba^{ra} ved Badr:

Hazrat Sa'd bin Mu'adh^{ra} del 3

(Fandt sted i Mubarak Moskéen i Islamabad, Storbritannien)

Huzoor^{aba} indledte sin fredagsprædiken med *tashahhud* og Al-Fatihah.

Herefter berettede Huzoor^{aba} om Hazrat Sa'd bin Mu'adh^{ra}, som han også havde berettet om i sin tidligere fredagsprædiken.

Hazrat Sa'd bin Mu'adh^{ra} var den person som blev udnævnt af den jødiske Banu Quraiza stamme til at dømme dem efter deres forræderi og forsøg på blodigt oprør mod muslimerne under Ahzab Slaget, dvs. Slaget ved Voldgraven. Hazrat Sa'd^{ra} dømte dem ifølge deres egen lære i det Gamle Testamente. Rent konkret blev alle deres mænd i den kampdygtige alder dømt til døden, og resten af dem blev taget som fanger. Baggrunden for dette var at Arabiens stammer samlede sig og angreb Medina i år 5 efter hijra med en hær på op mod 25000 mand. Under dette havde Banu Quraiza en fredspagt med muslimerne i Medina, som også fastslog, at de ville støtte dem mod enhver fjende udefra. Dog valgte Banu Quraiza at gå mod deres fredspagt, og søgte under Slaget ved Voldgraven at tilslutte sig muslimernes fjender i at udføre en blodig plan mod muslimerne som ville tilintetgøre dem. Informationer om denne plan nåede Profeten^{sa}, som straks efter afslutningen på Slaget ved Voldgraven sendte Hazrat 'Ali^{ra} til Banu Quraizas borg for at adspørge dem om deres handling. I stedet for at angre, opførte Banu Quraizas medlemmer sig respektløst overfor Hazrat 'Ali, benægtede deres pagt med muslimerne, og begyndte tilmed at bande af Profetens^{sa} familiemedlemmer. Kort tid efter, da Hazrat 'Ali^{ra} var på vej væk fra

deres borg, ankom Profeten^{sa} med sine styrker og meddelte Banu Quraiza, at de skulle overgive sig. Da de ikke ville overgive sig, belejrede muslimerne deres borg. Efter få dage indså Banu Quraiza, at de ikke kunne hamle op med muslimerne, og de valgte at overgive sig og modtage deres dom fra muslimerne. Dog insisterede de på, at det ikke skulle være Profeten^{sa} som skulle dømme dem, men Hazrat Sa'd bin Mu'adh^{ra}, siden han var leder af Aus-stammen, som de i længere tid havde haft pagter og bånd med. Hazrat Sa'd^{ra} valgte at dømme dem ud fra deres egen bog det Gamle Testamente som nævnt ovenfor.

Denne hændelse kritiseres tit af anti-muslimer og islam-kritikere, i det de mener at Profeten Muhammad^{sa} dømte Banu Quraiza på brutal og uretfærdig vis. Denne beskyldning mod Profeten^{sa} er dog helt uretfærdig og tom for ordentligt belæg. Huzoor^{aba} fremlagde nogle grunde til dette. Nogle af disse fremlægges nedenfor.

1. For det første var det ikke Profeten^{sa} som dømte Banu Quraiza, men Hazrat Sa'd bin Mu'adh^{ra}, som de selv havde insisteret på skulle dømme dem i stedet for Profeten^{sa}. Profeten^{sa} plejede altid at foretrække straflempelse. For eksempel havde han tidligere blot landsforvist Banu Nazeer stammen, som tidligere havde udført blodige konspirationer mod muslimerne, som resulterede i Slaget ved Voldgraven. Denne form for straflempelse ville Profeten^{sa} også have vist overfor Banu Quraiza hvis de havde valgt ham som dommer. Før Hazrat Sa'd^{ra} gav sin dom, spurgte han både Profeten^{sa} og Banu Quraiza om de ville acceptere hans dom. De svarede begge ja. Derfor kunne Profeten^{sa} efter domfældelsen ikke gå mod sit løfte ved at modsige dommen. Profeten^{sa} kan derfor ikke beskyldes for uretfærdighed i denne dom. Det eneste Profeten^{sa} skulle sørge for som statsleder af Medina var eksekveringen af dommen. I dette

henseende får vi at vide i beretningerne, at han prøvede så vidt muligt at formindske hårdheden i dommen. Han sørgede for at alle de mænd der havde fået dødsstraf, blev henrettet individuelt et sted hvor ingen af deres fæller kunne se dem. Ligeledes blev de alle ført til deres henrettelse på en måde så de før selve eksekveringen af henrettelsen ikke vidste at de skulle henrettes. Profeten^{sa} tilgav endda de af disse mænd som appellerede om tilgivelse til ham, og sendte endda deres familier og ejendele tilbage til dem. Hvad angår alle de medlemmer af Banu Quraiza som var udover de kampdygtige mænd, så sørgede Profeten^{sa} for deres ordentlige kost og logi og passede så meget på dem som muligt. Allerede første nat efter domfældelsen blev der sendt hobevis af frugter til dem, som de mættede sig med i løbet af natten.

2. Hvis man synes at dommen var uretfærdig bør man beskyldte Bibelen for uretfærdighed, og ikke Islam og Profeten^{sa}. Det var nemlig fuldstændigt ifølge Bibelens lære at Banu Quraiza blev dømt. Hazrat Sa'd^{ra} fremlagde i virkeligheden ikke sin egen dom, men det Gamle Testaments dom. Ved at modstå sig en dom fra Profeten^{sa} havde Banu Quraiza modstået sig en islamisk dom, som ville have været meget mere lempelig, og i stedet accepteret end meget hårdere gammel-testamentelig dom.
3. For det tredje var dommen under de gældende forhold ikke uretfærdig. En ikke-muslimsk forfatter Margoliouth, som på ingen måde var pro-islam, har skrevet, at Hazrat Sa'd bin Mu'adh^{ra} ikke havde andet valg end den dom han gav. Profeten^{sa} havde allerede landforvist en anden fjendtlig jødisk stamme ved navn Banu Nazeer for forræderi. De opholdte sig nu i et område ikke langt fra Medina. Ligeledes var der blandt Arabiens afgudsdyrkende stammer stort fjendskab mod muslimerne, hvilket lige var kommet til udtryk under Slaget ved Voldgraven. Hvis Hazrat Sa'd^{ra}

derfor blot dømte Banu Quraiza til at blive landsforvist, så kunne de tage hen og slutte sig til Banu Nazeer, og sammen udføre et fatalt angreb på muslimerne. Ligeledes, hvis han havde dømt Banu Quraizas kampdygtige mænd, som var yderst fjendtlige mod muslimerne, til at blive i Medina, så ville de være en konstant fare for de muslimske borgere. Disse to muligheder ville dermed være alt for farlige for muslimerne. Derfor havde Hazrat Sa'd^{ra} intet andet valg end den dom han gav, og dermed var hans dom ikke for hård under de gældende forhold.

Huzoor^{aba} sagde, at han ville berette yderligere om Hazrat Sa'd bin Mu'adh^{ra} i en senere tale.

I slutningen af sin fredagsprædiken meddelte Huzoor^{aba} om at følgende prominente medlemmer af Islams Ahmadiyya Menighed var afgået ved døden for nyligt:

1. Hajiyya Ruqayya Khalid Sahiba, som var Sadr Lajna Ghana.
2. Safiyya Beghum Sahiba, som var en yderst oprigtig ahmadi-muslim og hustru til den afdøde Sheikh Mubarak Ahmad missionær for Ahmadiyya Menigheden.
3. Ali Ahmad Sahib, som var waqife-e-zindagi og missionær for Islams Ahmadiyya Menighed.
4. Rafiq Bibi Sahiba, som var et særligt oprigtigt medlem af Islams Ahmadiyya Menighed.

Huzoor^{aba} meddelte, at han ville lede disse personers janaza-bøn in absentia efter sin fredagsbøn.